

פרשת וירא

וירא אליו ה (יחא)

וירא אליו ה' "יום שלישי למילתו היה, ובא הקב"ה ושאל בשלומי". (ב"מ דף פו:).

הנה רבותינו אמרו (בסוטה יד.): "אחרי ה' אלהיכם תלכו" - וכי אפשר לו לאדם להלך אחר שכינה, והלא כבר נאמר "כי ה' אלהיך אש אוכלה הוא", אלא להלך "אחר מידותיו" של הקב"ה, מה הוא מלביש ערומים... ביקר חולים דכתיב: "וירא אליו ה'", אף אתה בקר חולים. ועוד אמרו (שבת קכז.) דברים שאדם אוכל פירותיהן בעולם הזה והקרן קיימת לו לעוה"ב וכו' ביקור חולים וכו'. ע"ש.

מכל זה למדין, גודל מצוותה לבקר את החולה, ואין הפרש בין שוכב בביתו לשוכב בבית החולים. וז"ל הש"ע (יו"ד סימן שלה): "מצוה לבקר חולים".

ורבנו אליעזר פאפו ב"פלא יועץ" (מערכת חולה) כתב: שמצוה זו רפויה וכו', ומה טוב שיתקנו בני חברה קדושה ששני אנשים אחרים יבקרו בכל יום את החולים.

ודע, כי כשבא לבקר החולה יש לו להתבונן, מה חסר לו לחולה, ויסדר לו. כי עיקר מצות ביקור חולים הוא לסעדו ולתומכו, ולראות מה צריך. וגם זו הזדמנות לתומכו בממון כפי הענין והכל בחכמה, אם בר הכי הוא. וז"ל רבנו בפלא יועץ (מערכת חולה): ואם איש עני הוא, עיקר מצות הביקור כדי שיראה את חסרונו, מה הוא צריך, וישתדל לסעדו ולתומכו ברפואות "ובכל צרכו", מידו או יהיה מן עשה את אחרים. עכ"ל.

והנה ישנם אנשים שתחת לדבר דברים חיוביים וטובים, מדברים דברים שליליים. כגון אם יש לחולה מחלה פלונית, וזה המבקר נזכר שאדם אחר היה לו כזאת ומת מזה וכו', מתחיל המבקר לספר לחולה שלפניו כל זאת, וודאי אינו נכון. אלא אדרבא יתן לו "חיזוק" וידבר דברי עידוד ודברי תורה, ובכלל הדברים יספר סיפורי צדיקים וסיפורי ישועות ומופתים וכו', ותועלתן מרובה.

וכבר כתבו הראשונים שביקור חולים הוא כדי שיעשו לו דברים הצריכים לחוליו וימצא נחת רוח עם חבריו, כמ"ש הב"י (שם) בשם הרמב"ן. וע"ע להגרי"ח סופר שליט"א בספר זרע חיים (סימן כ).

ועוד כתב מרן הבית יוסף (שם) והביאו הרמ"א בהגה (ס"ד): "וכל שביקר ולא ביקש עליו רחמים, לא קיים המצוה". לפי"ז יש לברכו בפניו ולסעדו, והיתה שלימה מצוותו.

מקור: רבי אלעזר זאב רז שליט